

Beke Sándor

Az ivói szerelmes hullám

Márton bácsi hídjánál álltunk.
A tanyasi híd alatt futott le
az a virgonc, szeszélyes hullám,
amit annyira megszerettünk
és a hegyi patak,
melynek önfeledt tavaszi zsongását
nagy hallgatásunkban újraéltük.

De a hullám elszaladt...

Mértük az időt,
számolgattuk a heteket,
a hónapokat,
az éveket,
mikor is tér vissza ide a híd alá —

De az a hullám nem fog visszatérni,
mondtad,
helyette, mint gyerekek,
más hullámba leszünk
majd szerelmesek,
siettében csak emlékeink
tavaszi virágok csipkézte partjait
fogja megérinteni.

Ameddig fogod a kezem.

Ameddig bennünk hullámszik
az a megigézett szeszélyes hullám.

Ameddig szeretsz.
Ameddig szeretlek.

Ameddig az örökkévalóságban
gyöngéden fogom a kezed.

Ivó, 2019
